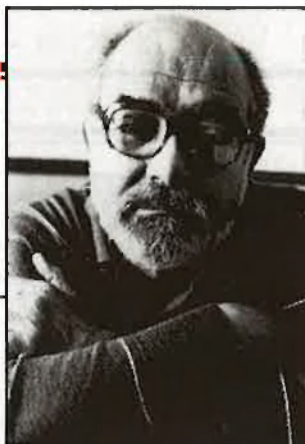

El «nasciturus»

Vicent Ventura

El problema, ja ho sabeu, és l'ànima. ¿Quan arriba al *nasciturus*? L'església diu que en el mateix moment de la concepció, o siga, en el mateix moment en què l'error de càlcul sobre el període ovulatori de la femella permet que qualle, ¿com ho diríem perquè quede fi?, la llavor del mascle. Per més que pot tractar-se, igualment, d'un error de càlcul si el mètode que s'utilitza per evitar les conseqüències d'allò que es diu l'«acte sexual» és l'Ogino. O potser, també, que les urgències del que la moral defineix com a concupiscència no permeten calcular res. Fins i tot, pot ser que en el moment clau, no sempre previsible, siga impossible tirar-mà d'un dels mitjans més clàssics per impedir que un moment tan emocionant tinga conseqüències més enllà de l'estremiment tan desitjat. Parle, és clar, del mitjà que es deu haver posat de moda novament, ja que veig que l'anuncien per televisió.

Més bèstia és encara que ni la violació siga eximent en la penalització de l'avortament, perquè, en aquest cas, no hi ha únicament oposició perquè es pugui fruir lliurement del cos, sinó menyspreu envers la dona com a

persona, quan és considerada un pur organisme de reproducció.

La qüestió, segons la Santa Mare Església, que no pot equivocar-se ni equivocar-nos, és la de l'ànima en funcions, per dir-ho d'alguna manera. I l'ànima entra en funcions tan aviat com l'error de càlcul, la manca d'un condó o la imprevisió en les pastilletes, l'esterilet, etc., fan que de l'estremiment, tan fugaç que ni arribes a assabentar-te'n, es passe a l'inici d'un fetus.

L'ànima és prevista des de tota l'eternitat, i per tota l'eternitat, abans que una parella determinada decidisca d'anarse'n al llit, i no per a dormir-hi únicament. Sobre ells plana l'ànima, esperant la fecundació. És una mena de testimoni de qualsevol intimitat, i els qui impedeixen la fecundació condemnen l'ànima a vagar eternament, sense poder-se realitzar en una persona ni poder acomplir el destí que té previst. Perquè una ànima sense el cos, el propi, el

que tenia destinat, és una ànima frustrada, per dir-ho així, i es converteix en una cosa horrible.

Les coses són, per consegüent, ben clares: el *nasciturus* és ja una persona, per més que, veient-lo al microscopi, ningú no s'ho pense, això. Però no és el cos que anirà formant-se després el qui té la vida, sinó l'ànima, que el va ocupant en la mesura en què es fa. No en aquest moment o en l'altre, sinó des de sempre, i per sempre més. Abans, doncs, que la parella, induïda per les presses habituals en aquests moments, no acabe al llit, al paller, al marge de la sèquia o allà on siga, hi havia una ànima prevista.

No hem vingut a aquest món per fruir de la vida i passar-ho més o menys bé, sinó a produir criatures perquè siguen bons soldats i bons obrers, i bons fills de Déu, que ens té preparat per a tots el cel. Un cel que, de tot cor, us desitge, benvolguts lectors, en el nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant, el qual, per cert, tan delicadament va substituir sant Josep en el ben conegut cas de la Mare de Déu, que va ser exempta del pecat original, amén.

SUBSCRIPCIÓ A LA REVISTA

1r. cognom 2n

Nom Domicili

Població D. P. Tel part

Lloc de naixement Any de naixement

Professió Lloc de treball

Se subscriu al setmanari EL TEMPS per un any per la quantitat de:

5 850 pessetes 10 500 pessetes (Europa) Firma

Pagarà: semestralment anualment

Forma de pagament: Dom. bancària Taló bancari Gir postal
En el cas corresponent, ompliu la domiciliació bancària.

EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ. S. A. Avinguda del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001-València

DOMICILIACIÓ BANCÀRIA

Distingits senyors:

Caixa o banc Agència

Carrer Ciutat

Els pregue que als rebuts que a nom d'.....

Domicili Població

presentarà EDICIONS DEL PAÍS VALENCIÀ, S. A., per un total de ptes.

a pagar en terminis ^{semestralment} _{anualment} per la quantitat de ptes. siguen

pagats amb càrrec ^{al compte corrent} _{a la llibreta d'estalvis} num de

..... de 198

Firma